

Toscaanse toetjes

U bent van mij gewend dat ik een keer per jaar een reisverslag publiceer dat gelardeerd wordt met een aantal ter plaatse gemaakte damproblemen. In juni maakte ik een reis naar Georgië en Armenië en daarvan hebt u een verslag kunnen lezen op de sites van de PLDB, damclub CTD uit Arnhem en VBI uit Huissen.

Dit jaar wachtte mij echter een verrassing. Een bijzonder ongelukkig moment, het overlijden van Ria op 25 april, werd verzacht door de uitnodiging van mijn jongste dochter om met haar gezin en een bevriende Duitse familie mee te gaan op vakantie naar mijn favoriete vakantieland Italië. Ze hadden een huisje gehuurd in Pratovecchio, in de prachtige provincie Toscane en er was nog een plaats vrij. Opa Leen aarzelde geen moment: een vakantie in het mooiste land ter wereld, in de mooiste streek van dat land en met een stel bijzonder prettige mensen. Het zou mij veel van mijn narigheid doen vergeten.

Het leven in Italië is goed, maar dat wordt mede beïnvloed door de kwaliteit van het ijs. Dochter Bastienne stond versteld van mijn verslaving aan dit genotmiddel. Het verbod om op de trappen te zitten heb ik voor deze gelegenheid genegeerd. Een foto uit Florence.

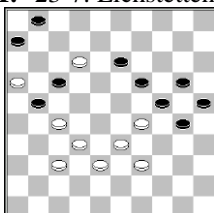
Onze plannen om veel in de omgeving te gaan bekijken, werden doorkruist door de enorme hoge temperaturen. Een aantal dagen achtereen kwam het kwik tot boven de 40 graden. We wisselden bezoeken aan de steden Arezzo, Florence, Lucca en Pisa af met rustdagen waarin de kinderen konden genieten van zwembad of speeltuin.

In de dagen dat we het noodgedwongen rustig aan moesten doen, wist ik een aantal problemen te ontworstelen aan mijn zakdambordje. Als de temperaturen hoog worden, neemt bij mij de inspiratie toe.

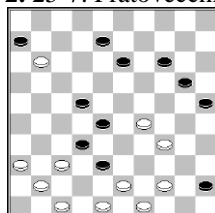
Ik had me voorgenomen om aan de slag te gaan met het motief : zwart 5 en 10, wit 20. Mochten er problemen uitrollen waarin een of twee zwarte motiefstukken

figureerden, dan kon ik die naar believen weglaten. Het zal geen verbazing wekken dat ik na een aantal dagen teruggreep op mijn geliefde Timoneda, ex-Guerra-motief. Op de heenweg had ik in een Zuid-Duits hotel al een min of meer geslaagde poging in die richting gewaagd.

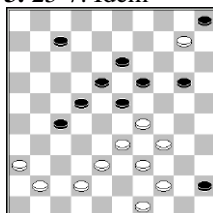
1. 23-7. Eichstetten

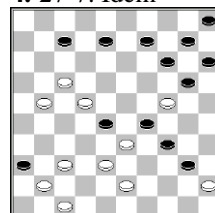
2. 25-7. Pratovecchio

3. 25-7. Idem

4. 27-7. Idem

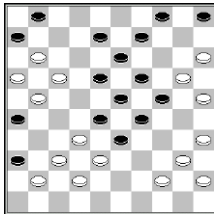

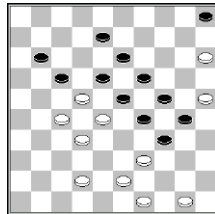
Het viel mijn kleindochter van acht moeilijk uit te leggen waarom de mannen van de beeldengroep in Florence er voor kozen om naakt te worstelen, maar van de schoonheid van de onvergetelijke Dom kon ik haar gemakkelijk overtuigen. Een gebouw dat geheel is bedekt met vier kleuren marmeer: toen ik dit voor het eerst zag sprongen me de tranen in de ogen.

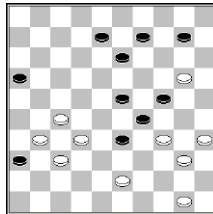
5. 28-7. idem

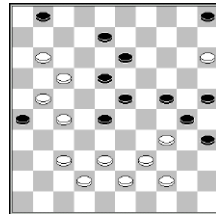
6. 29-7. Zwembad Bibbiena

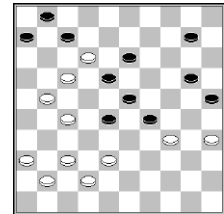
7. 1-8. Pratovecchio

8. 1-8. Idem

9. 3-8. Idem

Oplossingen:

1. Hoewel ik het in het hotel in Duitsland niet kon nagaan, vermoedde ik dat er nog niet eerder een Timoneda-bewerking was gemaakt met een eindslag vanaf veld 4 over twee stukken. Dat was niet moeilijk te realiseren, maar ik moest er wel een 'minschijf' van wit voor accepteren. 39-34 (30x28) 32x14 (24x22) 16x9 (17x8) 9-4 (20x9) 4x2.
2. 44-40 (6x17) 47-42 (38x47) 36-31 (47x27) 48-42. Eerst moet schijf 32 zijn plaats afstaan (32x41) 29-24 (20x29) 34x3 (45x34) 3x20 (25x14) En nu moet 41 weer terug naar 32: 42-37 (41x32) 43-39 (34x43) 49x20. Omdat de schijven 5 en 10 niet in het spel konden worden betrokken, heb ik ze weggelaten.
3. Zwarts laatste zet leek heel logisch: (14-20) lijkt te dwingen tot 10-4, maar dan wint zwart door (5-10). Heeft zwart de winst afgedwongen? Nee, want wit slaat toe met 36-31 (27x47) 34-30 (23x32) 30-25 en nu komen er twee scherpe varianten: 1^e: (47x29) 25x1 (5x14) 1x40, damoffer (45x34) 44-39 (34x43) 49x20. 2^e: (49x24) 25x1 (5x14) en dan het damschiuffoffer 1-40! (45x34) 44-39 (34x43) 49x29. Over de slagkeus van zwart met twee scherpe varianten was ik zeer tevreden.

4. 24-19 (28x48) 17-11! (48x42 via een mooie meerslag) 11x4 (14x23) 47x38 (36x47) 4-9, een leuke 'stille' zet (47x33) 9x14 (10x19) 45x14 en we zien het beoogde motief na de motiefzetten (10-15) en 20-14. Dit zou een prachtig probleem geweest zijn, ware het niet dat wit met twee stukken minder begint. Toch is het mijns inziens goed genoeg om geselecteerd te worden.
5. Een lekker groot probleem. 11-7 (keus) 16-11 (keus) 21-16 (12x21) 16x27 (6x17) 27-22 (18x27) 32x14 (19x10) 37-31 (26x48) 40-34- pas nu gaan het echt swingen- (29x49) 38x9 (4x13) 15x4 (24x15) 4x44 en dan de roltrap (49x40) 45x34 (48x30) 35x24 (47x20) 25x14. Strikt genomen is schijf 5 figurant, maar ik laat hem mooi staan.
6. 27-21 (18x47) 21x3 (23x32) 3-17! (11x22) 15-10 (5x14) 43-38 (47x44) 50x39 (34x43) 49x20 (24x15) 25x14. Hier heb ik het stuk op 5 wel weggelaten. De eerste zet zit er duidelijk aan te komen, maar het damoffer is moeilijk vanaf de diagramstand te voorspellen. En dan volgt er ook nog een stukoffer voordat het mechaniek in werking wordt gesteld.
7. 27-22 (36x49) 37-32 (49x18) 35-30 (24x44) 50x19 (13x15) Het is dus niet schijf 24, maar 13 die naar 15 mag slaan, 34x5. Een vlot meerslagprobleempje, waarin het slagsysteem wordt vastgeknoopt aan een ander bekend motief.
8. Ik kon het niet laten: ook Timoneda moest aan de beurt komen. 15-10 (5x14) 44-40 (35x33) 38x9 (30x48) 37-32 (48x22) 9-4 (28x37) 17x19 (26x6) 4-15 (13x24) 15x2. Zie de wereldreis die schijf 38 maakt, via 9 naar 4 en na de kroning nog naar 15 en 2.
9. Er is een dwangslag aan het begin voor nodig om dit idee naar behoren te kunnen realiseren: 38-33 (29x47 gedwongen) 36-31 (47x36) 37-32 (28x26) 12-8! (36x11) 8x28 (11x30) 35x4 (26x17) 4x2. De schijf op 12 zorgt voor de verrassing: hij gaat aan het haantje van de kerktoren hangen.

Mijn Italiaanse avonturen eindigen altijd in majeure, zo ook nu.

Ik eindig met een afbeelding van de toren van Pisa: het klassieke voorbeeld van scheefgroei.

Met een groet van Leen de Rooij